

Ir. LÁZÁR István, Úton-útfélen, ÉI 1975. 29. sz.; LU-KÁCSY András, Budavári farsang, MH 1977. febr. 20.; HAJDÚ Éva, A csokoládékirály, MNemzet 1986. febr. 3.

Fe. L.

HALICI, Michael → HALICIUS, Michael

HALICIUS, Michael; Halici; Halics; Karánsebesi Mihály (Karánsebes?, 1643. okt. 19.–London, 1713–15 k.): tanár. 1664–1674 között Nagyenyeden tanult; 1667–69-ben szászvárosi rektor. 1674-ben Hollandiába, majd Angliába utazott. Javait a szászvárosi ref. egyházra hagyta. Önéletrajzi jegyzetei könyvbejegyzésként maradtak fenn. Könyvtárjegyzéke (1674) Erdélyben szerzett műveltségét jellemzi. Kéziratai lappanganak, egy lat. üdvözlő versét ismerjük.

Kiad. Múzsák fellegvára, Bk., 1977.

Ir. DRAGUTIN Nicolae, ~, Dacoromania, 1924–26; MUSNAI László, Új adatok Halici Mihály életéhez és hagyatékához, NyltudK 1960; URSUTIU, Maria, Din nou despre biblioteca Halici (1674) – addende et corrigenda, Biblioteca și cercetarea XII, 1988.

M. I.

HALICZKY András Frigyes (Bát, 1753. jan. 16.–Pest, 1830. ápr. 12.): tanár, szerkesztő. Bécsben teológiát végzett, de világi pályára lépett, tanár volt Nagyszombatban, Besztercebányán, 1776-tól Budán, Trencsénben. 1790-től az Ephemerides Budenses munkatársa. 1792-től a pesti egyetem nyelv- és irodalom tanára. 1797-től a pesti Neuer Kurier aus Ungarn von Kriegs Staats- und Gelehrten Sachen szerkesztője. Létrehozta a Literarischer Anzeiger für Ungarn c. irodalmi mellékletét. Könyvvizsgálóként is tevékenykedett, és versei is megjelentek.

Ir. HEINRICH Gusztáv, ~, EPhK 1895.

K. Gy.

HALICS, Michael → HALICIUS, Michael

HALIMBAI Sándor → PERLAKY Sándor

HALLAMA Erzsébet (Kispest, 1937. jan. 5.–Pécs, 1991. jún. 1.): író. 1955–56-ban elvégezte az ELTE újságíró szakát. 1964-ben levelezőként m. szakos tanári diplomát szerzett. 1959–62-ben az Esti Pécsi Naplónál, majd az Észak-Magyarországnál újságíró. 1962–1982 között a Dunántúli Napló munkatársa, 1976–82-ben főszerkesztő-helyettese. 1982–

87-ben szabadfoglalkozású író. 1987–88-ban a Jelenkor főszerkesztője.

M. Cikkakk, meser., 1971; Odaát Arizonában, elb., 1974; Üvegvár, r., 1975; Mongóliai napló, 1977; Hisziapiszi és a többiek, gyermekr., 1982; Hisziapiszi utazásai, gyermekr., 1989; Békés környék, r., 1986; Fele játék – fele gyöttelelem, interjúk, Pécs 1986; A vendégelefánt, gyermekr., 1986; A nyugalom napja, elb., 1986; Hisziapiszi nyomoz, r., 1987; A bábu, r., 1989; Létszámfelettiek, forgatókönyv, 1991.

Ir. PAPP István, Üveggömb az aszfalton, ~ meséiről, Je 1986; VEKERDI László, „Fele játék – fele gyöttelelem”, ~ tudósportréi, Je 1987; PÁKOLITZ István, Búcsúzó. ~ emlékére, 1991.

Sz. P.

HALLER Alfréd, gr. (Nyíregyháza, 1908. márc. 5.–Bp., 1944. nov. v. dec.): költő, író. Katonatiszt, majd színházi lapok munkatársa volt. Szerkesztette a Vadászújságot. A nyilas terror áldozata lett.

M. Muzsikál a vérünk, v., 1931; Erdő, v., 1940; Kávéban utazik, kistr., 1943; Muskátlí, r., 1944; Fogadásból szerelem, r., [1945 után].

M. P. J.

HALLER Gábor (? , 1614.?–Buda, 1663. nov. 10–16. között): naplóíró. H. János bátyja. 1630–35-ben németo.-i és hollandiai egyetemeken tanult, hazatérve jenői kapitány, Zaránd vm. főispánja, váradi kapitány; török követ. A törökök végezték ki Budán mint Apafi Mihály vetélytársát. Naplója fontos művelődéstörténeti forrás.

Kiad. Diarium ab anno 1630 usque ad annum 1644, kiad. SZABÓ Károly, Kvár, 1862; Magyar utazási irodalom, 15–18. század, kiad. KOVÁCS Sándor Iván, MONOK István, 1991.

Ir. SZILÁGYI Sándor, ~ megöletése = Sz. S., Vértanúk a magyar történelemből, 1867; SZÁDECZKY Lajos, ~ történetéhez, Száz 1886.

M. I.

HALLER János, hallerkői (? , 1626. ?–Szentpál, 1697. febr. 28.): fordító. H. Gábor öccse, H. László dédnagyapja. 1664-től fejedelmi tanácsos, tordai főispán. 1684-től adófelügyelő, 1691-től kincstárnok, 1696-ban lemondott hivatalairól. 1678–82-ben Béli Pál ligájában való részvétele miatt Fogarásban raboskodott, itt fordította *Pais, a békesség tőrésnek paise* (Csíksomlyó, 1682) c. vallásos elmélkedését és a *Hármas istóriát* (Kolozsvár, 1695). Ennek mintája egy latin nyelvű csonka kolligátum (15–16. sz. fordulója). Tartalmazza Pszeudo-Kalliszthenész (3. sz.) Nagy Sándor-történetét, a *Gesta Ro-*